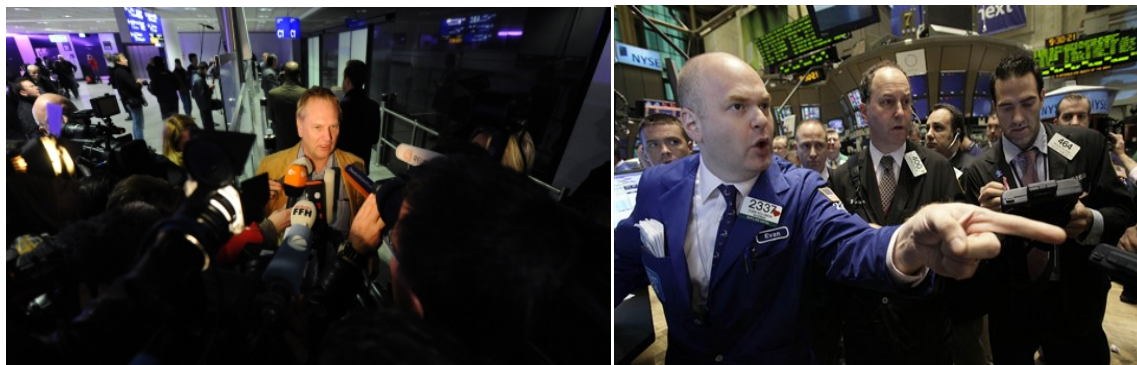

دروغپردازان غربی

جنگ داخلی در لیبیا و دروغهای رسانه ها در واشنگتن و بروکسل

از: ابو- جمال مومیا

در شهرها و در مناطق صحرایی لیبیا نیروهای طرفدار و همچنان مخالف حکومت بخاطر احراز علویت در قدرت درین کشور شمال افریقا بجان هم افتاده اند. گزارشهای کنونی رسانه های جمعی ایالات متحده آمریکا و کشورهای غربی ادعا های گویا و واقعینانه نشرات شانرا بمثابة دروغ فاش میسازند. تفقد ایشان در برابر شورشیان، قابل مقایسه است با به شهرت رسانیدن کدام کلب سپورتی و بناءً جای خود را در شبکه سپورت تلویزیونی دارد و نه در کانال خبری تلویزیون مشهور ایالات متحده. این گزارشدهی ها طبعاً بوسیله خصومت ایالات متحده آمریکا در برابر دگروال معمرالقذافی که مدت زمان مدیدی خارجشم مساعی امپریالیستی ایالات متحده آمریکا درین منطقه بود، بدرقه میگردد.

ما نباید به این مطلب بسنده کنیم که برخورد کنونی حکومت ایالات متحده متوجه تشویش بخاطر رنج مردم لیبیا است. زیرا بودند انسانهاییکه بالاتراز ده برابر این جمعیت در مصر اضافه از دهها سال تحت تسلط رئیس جمهوربدون تعویض، حسنی مبارک یکی از همدستان نزدیک ایالات متحده آمریکا، رنج میبردند. ولی حکومتهای ایالات متحده بطور مسلسل، ندای کمک انسان های تحت ستم را ناشنیده گرفتند. و آنزمانیکه مردم بپاخواستند و معضله وارد صحنه

جهانی شد، نماینده گان حکومت ایالات متحده بدان پرداختند تا بطور مرموزی تبصره های اندکی بخاطر حقوق بشر و زورگویی نشخوار کنند. آنها نمیتوانستند به صراحت اعتراض کنند، زیرا این خود، ایالات متحده امریکا بود که زندانیان را در مأموریت های محرم به زندان های جهنمی مصر تسلیم دادند تا آنها را بوسیله پولیس مخفی بیرحم مصر مورد شکنجه قرار داده و یا بقتل برسانند.

کسیکه ورود اندک به تاریخ ایالات متحده دارد، هرگاهی از گزارشات رسانه ها و اتهامات سیاسی در برابر یکی از حکومتها میشنود، که مردم خودش را مورد تعرض وبمباردمان قرار میدهد، باید وجدانش تکان خورد. زیرا این گاردملی تا دندان مسلح ایالات متحده بود که بتاريخ ۴ می ۱۹۷۰ در صحن یونیورستی کنت استیت در اوهایوبر یک مظاهره صلح آمیز حمله ور شده و ۴ محصل جوان کالج را به ضرب گلوله کشتند، چراکه آنان در برابر جنگ ویتنام اعتراض نموده بودند. اندکی بعد از آن در یونیورستی جکسن استیت در مسی سی پی طی اعتراضات صلح آمیز دو محصل سیاه پوست بوسیله پولیس کشته شدند.

شهر فیلادلفیا، ایالت پنسلوانیا شاهد بمباردمان دولتی بریک منزل مسکونی بود که در نتیجه آن مردان، زنان و کودکان به قتل رسیدند. این واقعه بتاريخ ۱۳ می ۱۹۸۵ هنگامی صورت پذیرفت که یک منزل مسکونی سازمان- حرکت هدف نیروهای کثیرالعدد پولیس قرار گرفت و در نتیجه پرتاب یک بم از یک هلیکوپتر ۱۱ انسان که در میان شان ۵ کودک وجود داشت، بقتل رسیدند. این بم آتشی را وسیله شد که در نتیجه آن یک بلاک مکمل منازل رهائشی با ۶۰ خانه تا سنگ تهداب ناپدید شدند. تا امروز هیچ یک از مسئولان پرتاب این بم محاکمه قانونی نشده اند.

بعد از آنکه اردوی اسرائیل در خلال عملیات "سرب مایع" اواخر سال ۲۰۰۹ به بمباردمان مردم فلسطینی غزه متوسل شد و در نتیجه ۱/۴۰۰ فرد ملکی را بشمول زنان، مردان و کودکان بقتل رسانید، قاضی ناموروبازنشسته ستره محکمه افریقای جنوبی ریچارد گولدستون به هدایت شورای حقوق بشر ملل متحد و کمیسیون بازرسی ملل متحد برای معضله غزه یک گزارش بازرسی را تهیه نمود. درین گزارش تعرض با بمهای خوشه یی در برابر مردم ملکی و هدف قرار دادن آنان با سلاح ثقیله بمثابه جنایت جنگی شناخته شد. حکومت بارک اوباما در برابر این گزارش چه عکس العملی نشان داد؟ آیا تعرض کننده گان را مورد انتقاد قرار داد و یا گولدستون قاضی را؟ نباید طور دیگری تصور کرد- کسی که قاضی را به انگشت انتقاد مشخص میسازد، برداشت درست دارد.

این مطالب همه وهمه تصور آنرا وسیله میشود که حکومت ایالات متحده در واقعیت چه دلهره
گی دارد هرگاهی مطلب روی حقوق بشر، روی استبداد دولتی و عملیاتهای هوایی بالای مردم غیر
مسلح ملکی و یا اینکه در مجموع روی رنج خلقهای عرب در موجودیت دیکتاتور ها، بچرخد.